

ด่วนที่สุด
ที่ นร ๐๔๑๒/๒๕๖

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รับที่ 14268
วันที่ 4 ก.ก. 2558 9.00

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ร่างบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านแรงงาน (MOU) และร่างบันทึกข้อตกลง
ด้านการจ้างแรงงาน (Agreement) ระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาล
แห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ความเห็นประกอบเรื่องเพื่อ พิจารณาจร

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/๒๓๘๔๐
ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีขอให้สำนักงานคณะกรรมการ
กฤษฎีกาให้ความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีโดยด่วน
กรณีร่างบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านแรงงาน (MOU) และร่างบันทึกข้อตกลง
ด้านการจ้างแรงงาน (Agreement) ระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐ
สังคมนิยมเวียดนาม ที่กระทรวงแรงงานเสนอ ความละเอียดทราบแล้ว นั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาเรื่องดังกล่าว ประกอบกับมาตรา ๒๓
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ และหลักเกณฑ์
การพิจารณาความหมายและองค์ประกอบของคำว่าหนังสือสัญญาตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ
ที่ ๖-๗/๒๕๕๑ แล้ว เห็นว่า ร่างบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านแรงงาน และร่างบันทึก
ข้อตกลงด้านการจ้างแรงงาน จัดทำขึ้นระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาล
แห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม โดยร่างบันทึกความเข้าใจ มีสาระสำคัญเป็นการกำหนด
ความร่วมมือระหว่างกันในด้านแรงงานในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ความร่วมมือทางวิชาการ ความร่วมมือ
ในการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน และความร่วมมือในการเพิ่มพูนความโปร่งใสและประสิทธิภาพ
ในกระบวนการจัดส่งและรับแรงงานระหว่างกัน รวมทั้งแผนการปฏิบัติงาน และการจัดประชุมเพื่อติดตาม
การปฏิบัติตามบันทึกความเข้าใจ ส่วนร่างบันทึกข้อตกลง มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดรายละเอียด
ของกระบวนการรับและส่งแรงงานระหว่างประเทศทั้งสองภายใต้บันทึกความเข้าใจ ซึ่งเนื้อหา
ของร่างบันทึกความเข้าใจ และร่างบันทึกข้อตกลงฯ เป็นการกำหนดรายละเอียดและหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติ
ระหว่างกัน แสดงถึงเจตนาที่จะก่อให้เกิดผลผูกพันทางกฎหมายระหว่างกันตามกฎหมายระหว่างประเทศ
จึงเข้าลักษณะเป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา ๒๓ ของรัฐธรรมนูญฯ แต่โดยที่เนื้อหา
ของร่างบันทึกความเข้าใจ และร่างบันทึกข้อตกลงฯ เป็นเพียงการกำหนดกรอบความร่วมมือ
ด้านแรงงานและกระบวนการรับและส่งแรงงานระหว่างรัฐบาลประเทศทั้งสอง ซึ่งสามารถดำเนินการได้
ภายใต้กฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑

และพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยไม่ต้องออกพระราชบัญญัติ เพื่อให้การเป็นไปตามหนังสือสัญญา อีกทั้งไม่เข้าลักษณะเป็นหนังสือสัญญาประเภทอื่นตามมาตรา ๒๓ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญฯ กรณีจึงไม่ต้องได้รับความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

อนึ่ง โดยที่ผู้ลงนามในร่างบันทึกความเข้าใจฯ และร่างบันทึกข้อตกลงฯ มีใช้นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ จึงสมควรมอบหมายให้กระทรวงการต่างประเทศทำหนังสือมอบอำนาจเต็ม (Full powers) ให้แก่ผู้ลงนามร่างบันทึกความเข้าใจฯ และร่างบันทึกข้อตกลงดังกล่าว ซึ่งเป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการออกหนังสือมอบอำนาจเต็ม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายติสทัต โหตระกิตย์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักกฎหมายต่างประเทศ

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๙๐๐-๙ ต่อ ๒๓๐๓ (นางวรรณมณา)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๒ ๕๘๕๗

www.krisdika.go.th

www.lawreform.go.th